ኦሪት ዘሩት

ምዕራፍ ፩።		ምዕራፍ ፩።
ወኮነ በመዋዕለ ይኴንኑ መሳፍንት መጽአ ረኃብ ውስተ ብሔር ወሖረ አሐዱ ብእሲ እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ ከመ ይንበር ውስተ ሐቅለ ሞአብ ውእቱ ወብእሲቱ ወክልኤቱ ደቂቁ ።	፩	መሳፍንት በሚገዙበት ወራት እንዲህ ሆነ፤ ረኃብ በአገር መጣ፤ የይሁዳ ክፍል ከምትሆን ከቤተ ልሔም አቡ ከሚስቱና ከሁለት ልጆቹ ጋራ በሞዓብ አውራጃ ይኖር ዘንድ አንድ ሰው ሄደ። መሳ፣ ፪ ፲፯፣ ፲፯ ፰።
ወስሙ ለውእቱ ብእሲ አቤሜሌክ ወስመ ብእሲቱ ኖኃሚን ወአስማቲሆሙ ለደቂቁ ክልኤቱ መሐሎን ወኬሌዎን ኤፍራታውያን እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ ወሖሩ ውስተ ሐቅለ ሞአብ ወነበሩ ህየ ።	፪	የዚያም ሰው ስሙ አቤሜሌክ ይባላል፤ የሚስቱም ስም ኑኃሚን ይባላል፤ የሁለቱም ልጆቹ በማቸው መሐሎን ኬሌዎን ይባላል፤ እነዚህም የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም ወገን የሚሆኑ ኤፍራታውያን ናቸው ወደ ሞዓብ አውራጃ ሄደው በዚያ ተቀመጡ። ዘፍ፣ ፴፭ ፲፱።
ወሞተ አቤሜሌክ ምታ ለኖኃሚን ወተርፈት ባሕቲታ ወደቂቃ ክልኤሆሙ ።	፫	የኖኃሚን ባልዋ አቤሜሌክ ሞተ፤ ያችም ሴት ከሁለቱ ልጆቿ ጋራ ቀረች።
ወነሥኡ ሎሙ አንስተ ሞአባውያተ፤ ስማ ለአሐቲ ዖርፋ፤ ወስማ ለካልእታ ሩት፤ ወነበሩ ህየ ወእከለ ዐሠርተ ዓመተ ።	፬	እነርሱም ከሞዓባውያን ሴቶች ሚስት አገቡ፤ የአንዷቱ ስሟ ዖርፋ የሁለተኛይቱ ስም ሩት ይባላል፤ በዚያም ኖሩ፤ ዓሥር ዓመት ያህል ሆነ።
ወሞቱ ክልኤሆሙ ውሉዳ ለኑኃሚን መሐሎን ወኬሌዎን ወተርፈት ይእቲ ብእሲት እምታ ወእምክልኤሆሙ ደቂቃ ።	፭	ሁለቱ የኑኃሚን ልጆች ኬሌዎንና መሐሎን ሞቱ፤ ያች ሴት ከባሏና ከሁለቱ ልጆቿ ተለይታ ቀረች።
ወተንሥአት ይእቲ ወክልኤሆን መራዕዊሃ ወተመይጠት እምሐቅለ ሞአብ እስመ ሰምዐት ከመ ተሣሀሎሙ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ከመ የሀቦሙ እክለ ።	፮	እሷ ከሁለቱ ምራቶቿ ጋራ ተነሣች፤ እኽል ይሰጣቸው ዘንድ እግዚአብሔር ወገኖቹን ይቅር እንዳላቸው ሰምታለችና ከሞዓብ አውራጃ ተመለሰች።
ወወፅአት እምውእቱ መካን ኀበ ይነብራ ክልኤሆን መራዕዊሃ ምስሌሃ ወሖራ ውስተ ፍኖት ከመ ይእትዋ ውስተ ምድረ ይሁዳ ።	፯	ከእሷ ጋራ ሁለቱ ምራቶቿ ከሚኖሩበት ቦታ ወጥታ ወደ ይሁዳ ዕጣ ይሄዱ ዘንድ መንገዳቸውን ሄዱ።
ወትቤሎን ኑኃሚን ለመራዕዊሃ ሑራ እትዋ አብያተ አበዊክን ወእማቲክን፤ ወይግበር እግዚአብሔር ምሕረቶ ምስሌክን ከመ ገበርክን ምሕረተ ምስለ እለ ሞቱ ወምስሌየ ።	፰	ኑኃሚንም ምራቶቿን ሂዱና ወደ እናቶቻችሁና ወደ አባቶቻችሁ ቤት ግቡ፤ ለኔና ለሞቱትም ባሎቻችሁ በጎነትን እንዳደረጋችሁ እግዚአብሔር ቸርነቱን ያድርግላችሁ። ኢያ፣ ፪ ፲፪፣ መሳ፣ ፩ ፳፬።
ወየሀብክን እግዚአብሔር ትርከባ ምሕረተ ወዕረፍተ ውስተ አብያተ አምታቲክን ወሰዐመቶን ።	፱	በባሎቻችሁ ቤት ዕረፍትን ታገኙ ዘንድ እግዚአብሔር ቸርነቱን ይስጣችሁ ብላ ሳመቻቸው።
ወጸርሓ ወበከያ ወይቤላሃ ምስሌኪ ንገብእ ውስተ ሕዝብኪ ።	፲	እነሱም ድምጻቸውን ከፍ አድርገው አለቀሱ፤ ከንቺም ጋራ ወደ ወገኖችሽ እንመለሳለን (እንሄዳለን) አሏት።
ወትቤሎን ኑኃሚን እትዋ አዋልድየ ለምንት ትመጽኣ ምስሌየ በኑ ዘብየ ዓዲ ውሉድ ውስተ ከርሥየ እለ ያወስቡክን ።	፲፩	ኑኃሚንም ልጆቼ! ከኔ ጋራ ለምን ትመጣላችሁ፤ ተመለሱ በውኑ አሁን በሆዴ የሚያገቡዋችሁ ልጆች አሉኝን፤። ዘፍ፣ ፴፰ ፲፩፣ ዘዳ፣ ፳፭ ፭።
እትዋ እንከሰ አዋልድየ እስመ ረሳዕኩ እምአውስቦ ዘእምወለድኩ ውሉደ ወትጸንሐሆሙኑ እስከ አመ ይልህቁ ።	፲፪	ከማግባት አርጅቻለሁና እንግዲህ ወዲህስ ልጆቼ! ተመለሱ ተስፋ አለኝ ብዬ ባል በገባ እስኪያድጉ ድረስ ተጠብቁዋቸዋላችሁን፤ ።

፲፫ ወታጸንዓ ርእሰክን ወኢትትዋሰበ አልቦ አዋልድየ፡ እስመ መረረተኒ ነፍስየ ጥቀ ፈድፋደ እምኔክን እስመ ወፅአት እምኔየ እደ እግዚአብሔር ።

ስለ እነርሱስ ባል ማግባት ትተዋላችሁን፤ ከናንተ የተነሣ ልቡናዬ ፈጽማ አዝናብኛለችና የእግዚአብሔርም ረድኤት ከኔ ተለይታለችና ልጆቼ! እንዲህ አይደለም ተመለሱልኝ አለቻቸው ። መሳ፡ ፩ ፲፭ ። ኢዮብ ፲፱ ፳፩ ።

፲፬ ወጸርሐ ከዕበ ወበከያ ወሰዐመታ ለዑርፋ ሐማታ ወተ መይጠት ኀበ ሕዝባ ወሩትሰ ተለወታ ።

ዖግመኛም ድምፃቸውን ከፍ አድርገው አለቀሱ፡ አማቷም ዑርፋን ሳመቻት ወደ ዘመዶቿም ተመለሰች፡ ሩት ግን ተከተለቻት ።

፲፭ ወትቤላ ኑኃሚን ለሩት ናሁ አተወት ካልእትኪ ኀበ ሕዝባ ወኀበ አማልክቲሃ እትዊ አንቲኒ ምስለ ካልእትኪ ።

ኑኃሚንም ሩትን እነሆ በልንጀራሽ ወደ ወገኖቿና ወደ ጣኦቶቿ ተመለሰች፡ አንቺም ከበልንጀራሽ ጋራ ተመለሺ አለቻት ። ዘፍ፡ ፴፱ ፳፯ ። ኢያ፡ ፳፬ ፭ ።

፲፮ ወትቤላ ሩት ኢይትከሃለኒ ከመ እኅድጊ ወከመ እትመየጥ እምድኅሬኪ ኀበ ሖርኪ አንቲ አሐውር ወኀበ ኀደርኪ አኀድር፡ ሕዝብኪ ሕዝብየ ወአምላክኪ አምላክየ ወበኀበ ሞትኪ እመውት ወህየ እትቀበር ።

ሩትም አለይሽና እንችንም ትቼ እመለስ ዘንድ አይቻለኝም አንቺ ከሄድሽበት እሄዳለሁ፡ ካደርሽበትም አድራለሁ ወገኖችሽም ወገኖቼ ፈጣሪሽም ፈጣሪዬ ነው ከሞትሽበት እሞታለሁ፡ በዚያም እቀበራለሁ አለቻት ።

፲፯ ከመዝ ለይረስየኒ እግዚአብሔር ወከመዝ ለእኩን ከመ አልቦ ዘይፈልጠኒ እምኔኪ ዘእንበለ ሞት ።

ከሞት በቀር ከንቺ የሚለየኝ እንደሌለ ብላ የያዘችውን ጥላ እንዲህ ይጣለኝ፡ እግዚአብሔር ያንቺ ሞት ለኔ ያድርገው አለቻት ። ፩ ሳሙ፡ ፫ ፲፯፡ ፲፬ ፵፬ ።

፲፰ ወሰበ ርእየት ኑኃሚን ከመ አጽንዐት ልባ ለሐዊር ምስሌሃ ኀደገት እንከ ብሂሎታ ።

ኑኃሚንም ከርሷ ጋራ ለመሄድ ልቡናዋን እንዳጸናች ባየች ጊዜ ከዚያ በኋላ ተመለሺ ማለትን ተወች ።

፲፱ ወሖራ ክልኤሆን እስከ በጽሓ ቤተ ልሔም ወደምፀት ኵላ ሀገር በእንቲአሆን ወይቤልዋ ሕያውትኑ አንቲ ኑኃሚን

ሁለቱም ቤተ ልሔም እስኪደርሱ ድረስ ሄዱ፡ መምጣቷም በሀገሩ ሁሉ ተሰማ ኑኃሚን ደኅና ነሽ፤ አሉዋት።

፳ ወትቤሎን ኢትሰምያኒ ኑኃሚን አላ ሰምያኒ መሪረ እስመ መረረኒ ፈድፋደ ወብዙኀ ።

እጅግ ፈጽሜ አዝኛለሁና ኑኃሚን ያዘነች በሉኝ እንጂ ደስ ያላት አትበሉኝ ። ዘፀ፡ ፲፭ ፳፫ ።

፳፩ ወአንሰ ምልእትየ ሖርኩ ወዕራቅየ አግብአኒ እግዚአብሔር ለምንት ትብላኒ ኑኃሚን እንዘ እግዚአብሔር አኅሠረኒ ወፈድፋደ አሕመመኒ ።

እኔ ብዙ ሁኜ ሄድኩ እግዚአብሔር በዶዬን መለሰኝ እግዚአብሔር አዋርዶኝ ሳለ ፈጽሞም አሳዝኖኝ ሳለ ለምን ደስ ያላት ትሉኛላችሁ፤ አለቻቸው ። ኢዮብ ፩ ፳፩ ።

፳፪ ወገብአት ኑኃሚን ወሩት መርዓታ ሞአባዊት ወአተዋ እምሐቅለ ሞአብ ወበጽሓ ውስተ ቤተ ልሔም አመ ቀዳሚ ማእረረ ሰገም ።

ኑኃሚንም ከሞዓባዊት ሴት ከምራቷ ከሩት ጋራ ከሞዓብ አውራጃ ተመልሳ ገባች፡ መጀመሪያ ገብስ በሚለቀምበት ወራት ወደ ቤተ ልሔም ደረሱ ። ሩት ፫ ፳፫ ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ ወቦቱ ለኑኃሚን ብእሲ ዘየአምሮ ለምታ ወውእቱሰ ብእሲ ጽኑዕ ወክሂሊ እምአዝማዲሁ ውእቱ ለአቤሜሌክ ወስሙ ቦኤዝ ።

ኑኃሚን ባሏን (በመውረስ) የሚያውቀው የሚዘመደው ሰው ነበራት፡ ያ ሰው ግን የጸና ከአቤሜሌክ ወገን የሆነ ኃያል ሰው ነበር፡ ስሙም ቦኤዝ ይባላል ።

፪ ወትቤላ ሩት ሞአባዊት ለኑኃሚን እሖርኑ ውስተ ገራህት እእሪ እክለ ኀበ እለ ረከብኩ ሞገሰ ውስቴቶሙ ወትቤላ ሖሪ ወለትየ ።

የሞዓብ ወገን ሴት የምትሆን ሩት ኑኃሚንን ባለሟልነትን ከገኘሁበት ዘንድ እኽልን ለመልቀም ልሂድን፤ አለቻት፡ ይሁን ልጄ ሂጂ አለቻት ። ዘዳ፡ ፳፬ ፲፱ ።

፫ ወሖረት ወአረየት እምውስተ ገራህት እንዘ ትትልዎሙ ለእለ የዓፅዱ ወበጽሐት ውስተ አሐዱ ኀብር እምገራህቱ ለቦኤዝ ዘእምዘመዱ ለአቤሜሌክ ።

ሂዳም የሚያጭዱትን ሰዎች እየተከተለች ከእርሻው ለቀመች ከአቤሜሌክ ዘመድ ከቦኤዝ እርሻ ወዳንዱ ወገን ደረሰች ።

፬ ወመጽአ ቦኤዝ እምነ ቤተ ልሔም ወይቤሎሙ ለእለ የዐፅዱ እግዚአብሔር ምስሌክሙ ወይቤልዎ ይባርክ እግዚአብሔር ።

ቦኤዝም ከቤተ ልሔም መጥቶ እኽል የሚያጭዱትን ሰዎች እግዚአብሔር ከናንተ ጋር ይሁን አላቸው፡ እነሱም እግዚአብሔር ያክብርህ (ይባርክህ) አሉት ።

፭ ወይቤሎ ቦኤዝ ለወልዱ ዘይቀውም ላዕለ እለ የዐፅዱ እንተ መኑ ዛቲ ወለት ።

ቦኤዝ በሚያጭዱት ሰዎች ላይ የተሾመው ብላቴናውን ይህች የማን ልጅ ናት፤ አለው ።

፮ ወአውሥአ ውእቱ ወልድ ዘይቀውም ላዕለ እለ የዐፅዱ ወይቤሎ እንታክቲ ወለት ሞአባዊት እንተ ገብአት ምስለ ኑኃሚን እምሐቅለ ሞአብ ።

ያም በአጫጆዎች ላይ የተሾመው ብላቴና ከሞዓብ አገር ከኑኃሚን ጋራ የመጣች ያች የሞዓብ ሴት የምትሆን ልጅ ናት አለው ። ሩት ፩ ፲-፳፪ ።

ወትቤ እእሪ ወአስተጋብእ እምዘወድቀ እምከላስስት እምድኅሬሆሙ ለእለ የአፅዱ ወመጽአት ወቆመት እምነ ግሀ እስከ ይእዜ ወኢኀደገት ንስቲተኒ እምውስተ ገራህት ።	፯	እሷም ከአጫጆቹ በኋላ ከነዶው የወደቀውን እንድ ቃርምና እንድለቅም ብላ መጥታ ከጧት እስከ አሁን ቆማ ለች፤ ከእርሻውም ጥቂት ስንኳ አልተወችም አለው ።
ወይቤላ ቦኤዝ ለሩት ኢሰማዕኪኑ ወለትየ ኢትበኢ ውስተ ገራህት ባዕድ ለአስተጋብኦ ወኢትሑሪ እምዝየ ትልዊዮን ለአዋልድየ ።	፰	ቦአዝም ሩትን መውረስ እንዲገባኝ አላወቅሽምን ልጄ ሆይ! ለመቃረም ወደ ባዕድ አዝመራ አትግቢ፤ ከዚህም አትሂጂ ልጆቼን ተከተያቸው ።
ወነጽሪ ውስተ ገራህት ኀበ የአፅዱ ወትልውዮሙ ናሁ አዘዝኩ ደቀ ከመ አልቦ ዘይለክፈኪ ወእመኒ ጸማእኪ ሑሪ ኀበ ንዋይ ወስተዪ እምዘአምጽኡ ደቅ ።	፱	ወደ ሚያጭዱት አዝመራ ተመልከቺ የሚነካሽ ሰው እንዳይኖር እነሆ ልጆቼን አዝዤልሻለሁ ተከተያቸው ውኃም ብትጠሚ ከዕቃው ዘንድ ሂደሽ ልጆች ከመጡት ውኃ ጠጪ አላት ።
ወወድቀት በገጻ ወሰገደት ውስተ ምድር ወትቤሎ እመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድመ አዕይንቲከ ሁቀኒ እስመ እን ግዳ አነ ።	፲	በግንባሯ ተደፍታ ሰገደችለት፤ በፊትህ ባለሟልነትን አግኝቼ እንደሆነ እንግዳ ነኝና ዕወቀኝ አለቸው ። ፩ ሳሙ፡ ፳፭ ፳፫ - ፵፩ ።
ወአውሥአ ቦኤዝ ወይቤላ ዜና ዜነዉኒ ኵሎ ዘገበርኪ ምስለ ሐማትኪ እምኀረ ሞተ ምትኪ ወአርኀደጊ አቡኪ ወእመኪ ወብሔረ ሙላድኪ ወመጻእኪ ኀበ ሕዝብ ዘኢታ አምሪ ትካት ።	፲፩	ቦአዝም ባልሽ ከሞተ በኋላ ለአማትሽ የሠራሽውን ሥራ ሁሉ ነግረውኛል እናትና አባትሽን የተወለድሽበት አገርሽን ትተሽ ቀድሞ ወደ ማታውቂው ወገን እንደምን መጣሽ፤ ብሎ መለሰላት ።
ወይዕሢኪ እግዚአብሔር በከመ ገበርኪ ወይኩን ዕሤ ትኪ ፍጹመ በኀበ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ዘመ ጻእኪ ኀቤሁ ከመ ትትአመኒ በክነፊሁ ።	፲፪	ለአማትሽ በጎ ነገርን እንዳደረግሽ እግዚአብሔር ዋጋ ሽን ይስጥሽ፤ በክንፈ ረድኤቱም አምነሽ ወደሱ በመጣሽ በት በእስራኤል ፈጣሪ በእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋሽ ፍጹም ይሁን አላት ። ፩ ሳሙ፡ ፳፬ ፲፱ ።
ወትቤሎ ሩት ረከብኩ ሞገሰ በቅድመ አዕይንቲከ እስ መ አስተፍሥሐከኒ ወናዘዝካሁ ለልበ አመትከ ወናሁ አነ እከውንከ ከመ አሐቲ እምነ አእማቲከ ።	፲፫	ሩትም ደስ አሰኝተሽኛልና የእኔን የባርያህንም ልብ አረጋግተኸዋልና በፊትህ ባለሟልነትን አገኘሁ፤ እነሆ እኔም ከባሮችህ እንደ አንዲቱ ባሪያ እሆንኻለሁ አለችው ።
ወይቤላ ቦኤዝ ሶበ ኮነ ጊዜ ምሳሕ ንዒ ዝየ ወብልዒ ኅብስተ ወትጸብሒ ኅብስተኪ በብሒእ ወነበረት ሩት እመ ንገለ ገቦሆሙ ለእለ የአፅዱ ወአስተጋብአ ላቲ ቦኤዝ ጥሕነ ወበልዐት ወጸግበት ወአትረፈት ።	፲፬	ቦአዝም በምሳ ጊዜ ወደዚህ መጥተሽ እንጀራን ብዪ እንጀራሽንም በመጣጣው አጥልቂ አላት፤ ሩትም በሚያ ጭዱት ሰዎች ጐን ተቀመጠች ቦአዝም በሰውን ሰበሰበ ላት በልታና ጠግባም አተረፈች ። ዘኍ፡ ፮ ፫ ።
ወተንሥአት ትትቀረም ወአዘዞሙ ቦኤዝ ለደቁ ወይቤ ሎሙ ለትእሪ ማእከለ ከላስስት ወኢታስተኀፍርዋ ።	፲፭	ትቃርም ዘንድ ተነሣች፤ ቦአዝም አሽከሮቹን በነዶው መካከል ትልቀም አትከልክሏት አላቸው ።
ወሁሩ ላቲ እምዘአስተጋብአት ወኅድጉ ላቲ ወትብላዕ ወትእሪሂ ወኢትገሥፅዋ ።	፲፮	የሰበሰበችውንም እንሥታችሁ አሽክሚት፤ ለቅማ ት ብላ አትቈጧት ብሎ አዘዛቸው ።
ወአረየት እምገራህት እስከ መስየ ወዘበጠቶ ለዝክቱ ዘአስተጋብአት ወኮነ ሰገሙ በመስፈርተ ኢፍ ።	፲፯	እስኪመሽም ድረስ ከእርሻው ለቀመች፤ የለቀመች ውንም ያን ገብስ ወቅታው ዓሥር ላዳን ሆነ ።
ወነሥአት ወአተወት ሀገረ ወርእየት ሐማታ ዘአ ረየት ወአምጽአት ሩት ወወሀበታ ዘአትረፈት እምድ ኅረ ጸግበት ።	፲፰	ይህን ይዛ ወደ ከተማ ገባች፤ አማቷም የለቀመችውን አየች፤ ሩትም ከጠገበች በኋላ ያተረፈችው አውጥታ ሰጠቻት ። ሩት ፪ ፲፬ ።
ወትቤላ ሐማታ በአይቴ አረይኪ ዮም ወበአይቴ ገበ ርኪ ቡሩክ ለይኩን ዘአእመረኪ፤ ወአይድዐታ ሩት ለሐ ማታ በአይቴ ገብረት ወነገረታ ስሞ ለውእቱ ብእሲ ዘኀቤሁ ወዓልኩ ዮም ቦኤዝ ውእቱ ።	፲፱	አማቷም ዛሬ ወዴት ለቀምሽ፤ ወዴትስ ስትሠሪ ዋል ሽ፤ በፍቅር ያወቀሽ ሰው የተባረከ ይሁን አለቻት፤ ሩትም ለአማቷ ወዴት ስትሠራ እንደዋለች ነገረቻትና ዛሬ የዋ ልኩበት የዚያንም ሰው ስም ቦአዝ ይባላል ብላ ነገረቻት ።
ወትቤላ ኑኃሚን ለመርዓታ ቡሩክ ውእቱ እግዚአብ ሔር እስመ ኢኀደገ ምሕረቶ ምስለ ሕያዋን ወምስለ ምው ታን ወትቤላ ኑኃሚን ብእሲሁሰ ቅሩብነ ውእቱ እምእለ ይትሐመዉነ ።	፳	ኑኃሚንም ምራቷን ለሞቱትና ላሉት ቸርነቱን አል ተወምና እግዚአብሔር ክቡር ምስጉን ነው አለቻት፤ ኑኃሚን ሰውዬው ግን ከሚወርሱን ወገን አቅራቢያ ችን ነው አለቻት ። ዘፍ፡ ፲፬ ፲፱ ። ሩት ፫ ፲ ።
ወትቤላ ሩት ለሐማታ እስመ ይቤለኒ ምስለ አዋልድየ ትልዊ እስከ የኀልቅ ማእረርነ ።	፳፩	ሩትም አማቷን አዝመራችን እስኪያልቅ ድረስ ልጆ ቼን ተከተይ ብሎኛልና ልጆቹን እከተላለሁ አለቻት ።
ወትቤላ ኑኃሚን ለሩት መርዓታ ሠናይ ወለትየ ሰበ ትተልዊ አዋልዲሁ ወኢይረክቡኪ ውስተ ገራህተ ባዕድ ።	፳፪	ኑኃሚንም ምራቷ ሩትን ልጄ! ልጆቹን ብትከተዪ መልካም ነው ነገር ግን በሌላ ሰው እርሻ አያገኙሽ አለቻት።

፳፫ ወተለወቶን ሩት ለአዋልደ ቦኤዝ ከመ ትእረ እስከ አመ የኀልቅ ማእረረ ሰገም ወሥርናይ ወነበረት ምስለ ሐማታ ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ወትቤላ ኑኃሚን ለሩት መርዓታ ወለትየ ኢየኃሥሥኑ ለኪ ዕረፍተ ከመ ትሠኒ ላዕሌኪ ።

፪ ወይእዜኒ አኮኑ ቦኤዝ ማእምርነ ዘምስለ አዋልዲሁ ሀሎኪ ናሁ ውእቱ ይገብር ውስተ ዐውደ እክሉ ዮም በዛቲ ሌሊት ።

፫ ወአንቲሰ ተሐፀቢ ወተቀብኢ ወተላበሲ አልባሲኪ ወሑሪ ኀበ ዐውደ እክሉ ወኢልብ ሰብእ ዘይሬእየኪ እስከ የኀልቅ በሊዐ ወሰትዮ ።

፬ ወሶበ ሰከበ አእምሪ መካኖ ኀበ ኖመ ወሀየ ሑሪ ወከሥቲ ኀበ እገሪሁ ወሰከቢ ወውእቱ ለሊሁ ይኤዝዘኪ ዘከመ ትገብሪ ።

፭ ወትቤላ ሩት ኵሎ ዘከመ ትቤልኒ እገብር ።

፮ ወሖረት ኀበ ዐውደ እክል ወገብረት ኵሎ ዘከመ አዘዘታ ሐማታ ።

፯ ወበልዐ ወሰትየ ቦኤዝ ወተፈሥሐ ልቡ ወሖረ ወሰከበ ኀበ ክምር ወመጽአት ጽሚተ ወከሠተት ኀበ እገሪሁ ወሰከበት ።

፰ ወመንፈቀ ሌሊት ከዊኖ ነቅሐ ቦኤዝ ወደንገፀ ወረከበ ብእሲተ ኀበ እገሪሁ ።

፱ ወይቤላ መኑ አንቲ ወትቤሎ አነ ሩት አመትከ ወከድነኒ ጽንፈ ልብስከ እስመ መስተሐምው አንተ ።

፲ ወይቤላ ቦኤዝ ቡርክት አንቲ ለእግዚአብሔር ወለትየ እስመ ኄየሰት ምሕረት ደኃሪት እምቀዳሚትኪ ዘኢሖርኪ ወኢተለውኪ ወራዙተ ነዳያነ ወአብዕልተ ።

፲፩ ወይእዜኒ ወለትየ ኢትፍርሂ ኵሎ ዘትቤልኒ እገብር ለኪ ወየአምር ኵሉ ነገደ ሕዝብየ ከመ ብእሲተ ኃይል ሙ አንቲ ፡ ወከመ መስተሐምው ወበሕቱ በ መስተሐምው ዘይቀርብ እምኔየ ።

፲፪ ቢቲ ዛተ ሌሊተ ወሶበ ጸብሐ ለእመ ተሐመወ ሠናይ ውእቱ ለይትሐመውኪ ፡ ወለእመሰ ኢፈቀደ ይትሐም ውእቱ ሕያው እግዚአብሔር ከመ አነ እትሐመውኪ ወቢቲ እስከ ይጸብሕ ።

፲፫ ወቤተት ኀበ እገሪሁ እስከ ይጸብሕ ወተንሥአት እንበለ ይትረአይ ሰብእ ።

፲፬ ወይቤ ቦኤዝ አልቦ ዘየአምር ከመ መጽአት ብእሲት ኀበ ዐውደ እክል ።

፲፭ ወይቤላ አምጽኢ ልብሰ ዘላዕሌኪ ወአኀዘ ወሰፈረ ውስቴቱ ስድስ እክለ ሰገም ወአፆራ ወቦአት ውስተ ሀገር ።

፲፮ ወአተወት ሩት ኀበ ሐማታ ወትቤላ ምንት ዝንቱ ወለትየ ፡ ወአይድዐታ ኵሎ ዘከመ ገብረ ላቲ ውእቱ ብእሲ ።

፲፯ ወትቤላ እላንተ ስድስ እክለ ሰገም ወሀበኒ ወይቤለኒ ኢትእትዊ ዕራቀኪ ኀበ ሐማትኪ ።

ሩትም የሥንዴውና የገብሱ አዝመራ እስኪያልቅ ድረስ የቦአዝን ልጆች ተከተለቻቸው ከእማቷም ጋር ኖረች።

ምዕራፍ ፫ ።

ኑኃሚን ምራቷ ሩትን ልጄ በጎ ነገር ትደረግልሽ ዘንድ እኔስ ላንቺ ዕረፍትን አልፈልግልሽምን፤ አለቻት ።

አሁንም ከልጆቹ ጋራ ያለሽበት ቦአዝ በመውረስ የሚያውቀን አይደለምን፤ እነሆ እሱ ዛሬ በዚች ሌሊት ዓውድማ ይጥላል ።

አንቺ ግን ገላሽን ታጥበሽ ሽቱ ተቀብተሽ ልብሽን ለብሰሽ ወደ እኽሉ ዓውድማ ሂጂ መብሉ መጠጡ እስኪፈጸም ድረስ የሚያይሽ ሰው አይኑር ። ፪ ሳሙ ፡ ፲፬ ፪ ።

በተኛ ጊዜ የተኛበት በታውን ዐውቀሽ ወደዚያ ሂጂ ከእግሩም ዘንድ ገልጠሽ ተኚ፡ የምታደርጊውንም እሱ ያዝሽል ።

ሩትም ያልሽኝን ሁሉ አደርጋለሁ አለቻት ።

ወደ እኽሉም ዓውድማ ሂዳ እማቷ ያዘዘቻትን ሁሉ አደረገች ።

ቦአስም በልቶ ጠጥቶ ልቡናውን ደስ ብሎት ከክምሩ ዘንድ ተኛ (አቧም) ቀስ ብላ መጥታ ከእግሩ ዘንድ ገልጣ ተኛች ። መሳ ፲፱ ፮ ፡ ፪ ፳፩ ።

እኩለ ሌሊት በሆነ ጊዜ ቦአስ ነቃ ደነገጠ ፡ ከእግሩ ዘንድ ሴት አገኘ ። መሳ ፲፯ ፳፱ ። ኢዮብ ፮ ፲፫ ።

አንቺ ማነሽ፤ አላት ፡ እኔ ባርያህ ሩት ነኝ ፡ አንተ እኔን መውረስ የሚገባህ ነህና የልብስህን ጫፍ አልብሰኝ አለችው ። ዘዳ፡ ፳፪ ፴ ። ሩት ፫ ፲ ።

ቦአስም ድኾች ጐልማሶችንና ገንዘብ ያላቸው ባለጸጎችን ተከትለሽ ያልሄድሽ ከቀድሞው በጎነትሽ የዛሬው በጎነትሽ በልጧልና ልጄ፤ አንቺ ለእግዚአብሔር የተባረክሽ ነሽ አላት ። ሩት ፪ ፳ ፡ ፩ ፰ ።

ልጄ አትፍሪ ያልሽኝን ሁሉ አደርግልሻለሁ ፡ አንቺ የወገኖቼ ሚስት እንደሆንሽ እኔም መውረስ የሚገባኝ እንደሆንኩ የወገኖቼ ወገን ሁሉ ያውቃል ነገር ግን ከኔ የሚቀርብ መውረስ የሚገባው አለ፤ አላት ።

ዛሬ ሌሊት እደሪ ፡ ከነጋ በኋላ ያ ሰውዬ ቢወርስሽ ደግ ነው ፡ ባይወድ ግን እኔ እንድወርስሽ እግዚአብሔር ሕያው ነው ፡ እስኪነጋ ድረስ እደሪ አላት ።
ዘዳ፡ ፳፭ ፭ ። መሳ፡ ፰ ፲፱ ፡ ፩ ሳሙ፡ ፳፭ ፳፮ ።

እስኪነጋም ድረስ ከእግሩ ዘንድ አደረች ፡ ሰው ሳይተያይ ተነሣች ።

ቦአስም ወደ እኽሉ ዓውድማ ሴት እንደመጣች ሰው ዐይወቅ አለ ። ዘዳ፡ ፳፭ ፭ ።

የለበስሽውን ልብስ አምጪ ብሎ ይዞ ስድስት ላዳን ገብስ ሰፍሮ በልብሷ ቋጥሮ አሸከማት ፡ ወደ አገርም ገባች ።

ሩትም ወደ እማቷ ገባች ፡ ልጄ፤ ይህ ምንድር ነው፤ አለቻት ፡ እሷም ያ ሰው ያደረገላትን ሁሉ ነገረቻት ።

ይህን ስድስት ላዳን ገብስ ሰጠኝ ፡ ወደ እማትሽም ባዶሽን አትመለሺ አለኝ አለቻት ።

፲፰ ወትቤላ ንበሪ ወለትየ እስከ ትሬእዪ ከመ ኢይወድቅ ቃልየ እስመ ኢያረምም ውእቱ ብእሲ ወኢየሀርፍ ዮም እስከ ይገብሮ ለዝንቱ ነገር ።

ያ ሰው ዝም አይልምና ይህንንም ነገር እስኪያደርገው ድረስ ዘሬ አያርፍምና ቃሌ እንዳይቀር እስክታዪ ድረስ ልጄ ተቀመጪ አለቻት ። መዝ፡ ፴፯ ፭ ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ወዐርገ ቦኤዝ ኀበ አንቀጽ ወነበረ ህየ ወመጽአ ዝከቱ መስተሐምው ዘይቤ ቦኤዝ ይኀልፍ ወይቤሎ ቦኤዝ ገኀሥ ወንበር ዝየ እስከ ንትናገር ወግኀሠ ወነበረ ።

ቦኤዝ ወደ ሸንጎ ወጥቶ በዚያ ተቀመጠ ፡ ቦኤዝ ያግባ ያለው ያ ሰው አልፎ ይኼድ ዘንድ መጣ ፡ ቦኤዝም እቱክ ንነጋገር ድረስ ገብተህ በዚህ ተቀመጥ አለው እሱም ገብቶ ተቀመጠ ።

፪ ወነሥአ ቦኤዝ ዐሠርተ እደወ እምሊቃናተ ሀገር ወይቤሎሙ ንበሩ ዝየ ወነበሩ ።

ቦኤዝም ከአገር ሽማግሌዎች ዓሥር ሰዎች አምጥቶ በዚህ ተቀመጡ አላቸው ፡ ተቀመጡም ። ፩ ነገ፡ ፳፩ ፰ ።

፫ ወይቤሎ ቦኤዝ ለመስተሐምው መክፈልተ ገራህት ዘአኀነ አቤሜሌክ እግብእ ሳቲ ለኑኃሚን እንተ አተወት እምሐቅለ ሞአብ ።

ቦኤዝ መውረስ የሚገባውን ሰው የወንድማችንን የአቤሜሌክን ዕጣ ከሞዓብ አውራጃ ለተመለሰች ለኑኃሚን መልስላት አለው ።

፬ ወአንሰ ነገርኩከ ትስማዕ እንዘ እብል ኅረይ ለከ በቅድመ እለ ይነብሩ ወበቅድመ ሊቃናት ወበቅድመ ሕዝብ እመሰ ትትሐመው ተሐመው ፡ ወእመሰ ኢትትሐመው አይድዐኒ ወአእምር እስመ ዘይቀድምከ ተሐምዎ አንተ ወአነ እምድኅሬከ ፡ ወይቤሎ አነ ውእቱ መስተሐምው ።

እኔ ትሰማኝ ዘንድ በሸንጎ በተቀመጡ በአለቆችና በሕዝቡም ፊት የሚሻልህን ምረጥ ብዬ ነገርኩህ አስቀድሞ መውረስ የሚገባህ አንተ ነህና እኔ ግን ከንተ በኋላ ነኝና አትወርስ እንደሁ ንገረኝ ልወቅ የምወርሰው እኔ ነኝ አለው ፡ እሱም ወራሹ እኔ ነኝን፤ አለው ።

፭ ወይቤሎ ቦኤዝ ከመ ንሣእከ ገራህተ እምእደ ኑኃሚን ወእምነ ሩት ሞአባዊት ብእሲቱ ለዘሞተ ወኪያሃኒ ርቱዕ ትንሣእ ከመ ታቅም ስመ ለዘሞተ ላዕለ ርስቱ ።

ቦኤዝም ከኑኃሚን እጅ ከሟቹ ሚስት ከሞዓብ ሴት ከሩት እጅ እርሻውን እጅ እንዳደረግህ (እሁንም) እሷን አግብተህ የሟቹን ስም በርስቱ ላይ ልታስጠራው ይገባል አለው ። ዘዳ፡ ፳፭ ፭ ። ሩት ፩ ፲ ።

፮ ወይቤ መስተሐምው ኢይክል ተሐምዎ ከመ ኢይኅጉል ርስትየ ተሐሞ ለርእስከ ተሐምዎ ዘዚእየ እስመ ኢይክል ተሐምዎ ።

ያም መውረስ የሚገባው ሰው ርስቴን እንዳላጣ መውረስ አይቻለኝም አለ ፡ መውረስ አይቻለኝምና የኔን አወራረስ አንተ ለራስህ ውረስ አለው ። ሩት ፫ ፲፫ ።

፯ ወከመዝ ውእቱ ሥነኔሁ ለተሐምዎ በቅድመ እስራኤል ወበእንተ ተዋልጦ ከመ ያቅም ቃሎ ወይፈትሕ ውእቱ ብእሲ ሣእኖ ወይሁብ ለካልኡ ዘይትሐመው ተሐምዎ ዚአሁ ወከመዝ ውእቱ ስምዑ በውስተ እስራኤል ።

በእስራኤል ዘንድ የአወራረስ ሥርዓቱ (ፍርዱ) እንዲህ ነው ፡ አወራረስን ስለ መለዋወጥ ቃሉን ያጠና ዘንድ ፍርዱ እንደዚህ ነው ፡ የሱን አወራረስ ለሚወርስ ወንድሙ ጫማውን አውልቆ ይሰጠዋል ፡ በእስራኤል ዘንድ ምስክሩ እንዲህ ነው ። ዘሌ፡ ፳፯ ፲፫ ። ዘዳ፡ ፳፭ ፯ ።

፰ ወይቤሎ መስተሐምው ለቦኤዝ ንሣእ ለከ ተሐምዎ ዘዚእየ ወፈትሐ ሣእኖ ወወሀቦ ።

መውረስ የሚገባው ሰው ቦኤዝን የኔን ውርስ ላንተ ውረሰው ብሎ ጫማውን አውልቆ ሰጠው ።

፱ ወይቤሎሙ ቦኤዝ ለሊቃናት ወለኵሉ ሕዝብ ስምዑ አንትሙ ዮም ከመ ነሣእኩ ኵሎ ዘአቤሜሌክ ወኵሎ ንዋዮሙ ለኬሌዎን ወለመሐሎን እምእዴሃ ለኑኃሚን ።

ቦኤዝም (ቡኤዝ) ወገኖቹን ሁሉና አለቆችን የኬሌዎንና የመሐሎን ገንዘብ ሁሉና የአቤሜሌክን ገንዘብ ሁሉ ከኑኃሚን እጅ እንደወሰድኩ ።

፲ ወለሩት ሞአባዊት ብእሲተ መሐሎን ነሣእክዋ ሊተ ትኩነኒ ብእሲተ ወከመ አቅም ስመ ለዘሞተ ላዕለ ርስቱ ወኢይጥፋእ ስሙ እምአኀዊሁ ወእምነገደ ሕዝቡ ስምዐ አንትሙ ዮም ።

የሞዓብ ሴት ከምትሆን የመሐሎን ሚስት ሩትንም ሚስት ትሆነኝ ዘንድ የሟቹንም ስም በርስቱ ላይ አስጠራው ዘንድ ከወገኑ ነገድና ከወንድሞቹ ተለይቶ ስሙ እንዳይጠፋ እንዳገባኋት ዛሬ እናንተ ምስክሮቼ ናችሁ አላቸው ። ዘዳ ፳፭ ፮ ፤ ዘሩት ፪ ፭ ።

፲፩ ወይቤሉ ኵሉ ሕዝብ በኀበ አንቀጽ ስምዕከ ንሕነ ፡ ወሊቃናትኒ ይቤልዎ ይረስያ ለከ እግዚአብሔር ለብእሲትከ እንተ ትበውእ ውስተ ቤትከ ከመ ራሔል ወከመ ልያ እለ ሐነጻሁ ለቤተ እስራኤል ክልኤሆን ፡ ወግበር ኃይለ ውስተ ኤፍራታ ወይኩንከ ስም በውስተ ቤተ ልሔም ።

በሸንጎም ያሉ ሕዝብ ሁሉ ምስክሮችህ ነን አሉት ፡ ሽማግሌዎችም ወደ ቤትህ የምትገባ ሚስትህን እግዚአብሔር ላንተ የያዕቆብን ቤት እንዳነፁት እንደ ራሔልና እንደ ልያ ያድርጋት በኤፍራታም ኃይልን አድርግ በቤተ ልሔምም ስም የሚያስጠራ ልጅ ይስጥህ አሉት ።

፲፪ ወይኩን ቤትከ ከመ ቤተ ፋሬስ ዘወለደት ትእማር ለይሁዳ ወዘርአ የሀብከ እግዚአብሔር በላዕለ ዛቲ ወለት ።

ወገንህም ለይሁዳ እንደወለደችለት እንደ ፋሬስ ወገን ይሁን እግዚአብሔር ከዚች ልጅ ዘር ይስጥህ አሉት ።

ወነሥኣ ቦኤዝ ለሩት ወኮነቶ ብእሲተ ወወሀበ እግዚአብሔር ወፀንሰት ወወለደት ወልደ።	፲፫	ቦኤዝም ሩትን አገባት ሚስትም ሆነችው፤ እግዚአብሔርም ዘር ሰጣት ፀንሳም ወንድ ልጅ ወለደች።
ወይቤላ አንስት ለኑኃሚን ይትባረክ እግዚአብሔር ዘኢያኅጥአኪ ዮም መስተሐምመ በዘይሰመይ ስምኪ በውስተ እስራኤል።	፲፬	ሴቶችም ኑኃሚንን በእስራኤል ስምሽ በሚጠራ ገንዘብ ዛሬ ወራሽ ያላሳጣሽ እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን አሏት። ማቴ፡ ፩ ፫። ሉቃ፡ ፲፩ ፳፯።
ወይኩንኪ በዘታገብኢ ነፍስኪ ወዘየሐብሮ ለሢበትኪ እስመ አፍቀረተኪ መርዓትኪ እንተ ወለደት ዘይኄይሰኪ ለኪ እምሰብዐቱ ደቂቅ።	፲፭	ልቡናሽን ወደ ደስታ በምትመልሺ ገንዘብ የምትመልሺበት ይሆንሻል፤ ከሰባት ልጅ የሚበልጥ የወለደችልሽ ምራትሽ ወዳሻለችና ያረጀ ሰውነትሽን የሚያድስልሽ ይሆንሻል። ዘፍ፡ ፵፯ ፲፪። ፩ ሳሙ፡ ፩ ፰።
ወነሥኣቶ ኑኃሚን ለውእቱ ሕፃን ወአንበረቶ ውስተ ሕፅና ወኮነቶ ሐፃኒተ።	፲፮	ኑኃሚንም ያንን ልጅ ተቀብላ በክንዷ ታቀፈችው ሞግዚትም ሆነችው።
ወሰመያሁ አግዋሪሃ ስሞ እንዘ ይብላ እስመ ተወልደ ወልድ ለኑኃሚን ወሰመዩ ስሞ ኢዮቤድ ወውእቱ አቡሁ ለእሴይ አበ ዳዊት።	፲፯	ጐረቤቶቿም ለኑኃሚን ልጅ ስለ ተወለደላት ኀዘንን የሚያስረሳ ሲሉ ስሙንም ኢዮቤድ አሉት፤ ይኸውም የዳዊት አያት የእሴይ አባት ነው። ዘፍ፡ ፶ ፳፫። ሉቃ፡ ፩ ፶፱።
ወከመዝ ውእቱ ትውልዱ ለፋሬስ፤ ፋሬስ ወለደ ለኤስሮም።	፲፰	የፋሬስም ትውልዱ እንዲህ ነው፤ ፋሬስ ኤስሮምን ወለደው።
ወኤስሮም ወለደ ለአራም፤ ወአራም ወለደ ለአሚናዳብ።	፲፱	ኤስሮምም አራምን ወለደው፤ አራምም አሚናዳብን ወለደው። ፩ ዜና መ፡ ፪ ፲፩።
ወአሚናዳብ ወለደ ለነአሶን፤ ወነአሶን ወለደ ለሰልሞን።	፳	አሚናዳብም ነአሶንን ወለደው፤ ነአሶንም ሰልሞንን ወለደው። ዘፀ፡ ፮ ፳፫።
ወሰልሞን ወለደ ለቦኤዝ፤ ወቦኤዝ ወለደ ለኢዮቤድ።	፳፩	ሰልሞንም ቦአዝን (ቦኤዝን) ወለደው፤ ቦኤዝም ኢዮቤድን ወለደው። ዘኍ፡ ፩ ፯።
ወኢዮቤድ ወለደ ለእሴይ፤ ወእሴይ ወለደ ለዳዊት።	፳፪	ኢዮቤድም እሴይን ወለደው እሴይም ዳዊትን ወለደው።

ተፈጸመ ሲፈት ዘሩት፤
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፈጻሚ ተድናሰን ለዐቤሬት፤
አሜን።

ለዘለዓለሙ ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባውና፤
የሩትን ዜና የሚናገር መጽሐፍ ደረሰ ተፈጸመ።
አሜን።